

तस्य टीका । ब्रह्मणः स्वरूपमन्तराविसर-
णार्थमाह । ब्रह्मतेजोमयमिति । तेजोमयं
ज्ञानात्मकम् । शुक्रं बीजभूतम् । यस्य सर्व-
मिदं रसः रसनैयं ज्ञेयं सर्वं यस्यैकस्य भूतं
सत्त्वं न तु विवर्तनादिनामिवासत्त्वं भूतस्य
सिद्धस्य अकल्पितस्य तच्च सर्वं स्थावरजङ्गमो-
पाधिवशात् इयं द्वेषा ॥ तच्च सगुणनिर्गुण-
भेदेन द्विविधं यथा,

“ब्रह्मैकं सृष्टिभेदेस्तु गुणभेदेन सन्ततम् ।
तद्ब्रह्म द्विविधं वस्तु सगुणं निर्गुणं शिवम् ॥
मायाश्रितो यः सगुणो मायातीतश्च निर्गुणः ।
खेच्छामयश्च भगवानिच्छया विकरोति च ॥
इच्छाशक्तिश्च प्रकृतिः सर्वशक्तिप्रसूतः सदा ।
केचिदेकं वदन्त्येवं ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ॥
केचिददन्ति द्विविधं ब्रह्म प्रकृतिपूर्वकम् ।
यद्विद्युं ये च वदन्त्येकं प्रकृतिपुरुषयोः परम् ॥
तस्माद्भवति तौ द्वौ च तद्ब्रह्म सर्वकारणम् ।
अथवेकं परं ब्रह्म द्विविधं भवतीच्छया ॥
इच्छाशक्तिश्च प्रकृतिः सर्वशक्तिप्रसूतः सदा ।
तत्रासक्तश्च सगुणः स शरीरैश्च प्राकृतः ॥
निर्गुणस्तत्र निर्लिप्तः अशरीरैश्च निरङ्कुषः ।
स चात्मा भगवान्निव्यः सर्वधारः सनातनः ॥
सर्वेश्वरः सर्वसाक्षी सर्वनास्ति फलप्रदः ।
शरीरं द्विविधं शम्भो ! निव्यं प्राकृतमेव च ॥
निव्यं विनाशरहितं नश्वरं प्राकृतं सदा ।
अहंत्वचापि भगवन्भावयोर्निव्यवियहः ॥
आवयोरंशभूता ये प्राकृता नष्टवियहाः ।
रुद्रादयस्त्वदंशाश्च मदंशा विष्णुः कृष्णः ॥
ममाप्येवं द्विधा रूपं द्विभुजश्च चतुर्भुजम् ।
चतुर्भुजोऽहं वैकुण्ठे पद्मया पादभेदेः सह ॥
गोलोके द्विभुजोऽहं गोपीभिः सह राधया ।
द्विविधं मे वदन्त्येवं द्वौ प्रधानौ तु तस्मत् ॥
पुरुषश्च सदा निव्यो निव्या प्रकृतिरेश्वरी ।
सदा तौ द्वौ च संश्लिष्टौ सर्वेषां पितरौ शिवम् ॥
सशरीरौ निःशरीरौ खेच्छया सर्वरूपिणौ ।
प्राधान्यश्च यथा पुंसः प्रकृतेश्च तथा सदा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीब्रह्मवैवर्ते ३३ अध्यायः ॥
नन्द्यश्रोदां प्रति श्रीब्रह्मवाक्यं यथा,—
“मामेव परमं ब्रह्म भगवन्तं सनातनम् ।
ध्यायं ध्यायं पुत्रबुद्धिं त्वत्मा लभ परं पदम् ॥”
इति तत्रैव १२७ अध्यायः ॥
सगुणस्य तस्य नवधा रूपं यथा,—
“योगिनो यं वदन्त्येवं ज्योतीरूपं सनातनम् ।
ज्योतिरभ्यन्तरे निव्यरूपं भक्ता वदन्ति यम् २ ॥
वेदा वदन्ति सत्त्वं यं ३ निव्यमादां विचक्षणः ४ ।
यं वदन्ति सुराः सर्वे परं खेच्छामयं प्रभुम् ५ ॥
सिद्धेना सुनयः सर्वे सर्वरूपं वदन्ति यम् ६ ।
यमनिर्वचनीयश्च योगिन्ः शङ्करो वदेत् ७ ॥
स्वयं घाता च प्रवदेत् कारणाणां कारणम् ८ ॥
श्रेष्ठो वदेदन्तं यं नवधा रूपमीश्वरम् ९ ॥
तर्कानामेव घर्षां यं षड्विधं रूपमीश्वरम् ।
वैश्यानामेकरूपं वेदानामेकमेव च ॥

पुराणानामेकरूपं तस्मान्नवविधं स्तुतम् ।
न्यायो निर्वचनीयश्च यस्मत्तं शङ्करोऽब्रवीत् ॥
निव्यं वैश्विकाल्यन्तं वदन्ति च विचक्षणाः ।
सांख्यो वदति तं देवं ज्योतीरूपं सनातनम् ॥
मीमांसा सर्वरूपश्च वेदान्तः सर्वकारणम् ।
पातञ्जलोऽप्यनन्तश्च वेदाः सत्यस्वरूपकम् ॥
खेच्छामयं पुराणश्च भक्ताश्च निव्यवियहम् ॥”
इति तत्रैव १२८ अध्यायः ॥
सगुणनिर्गुणभेदेन तस्य चतुर्धा रूपं यथा,—
“चतुर्विभागः संश्लिष्टौ चतुर्धा संश्लिष्टः स्थितौ ।
प्रलयश्च करोत्यन्ते चतुर्भेदो जगद्देवः ॥
एकेनांशेन ब्रह्मासौ भवत्यत्यन्तस्मिन्मान् ।
मरीचिभिश्चाः पतयः प्रजानामन्यभागतः ॥
कालस्तृतीयस्तस्यांशः सर्वभूतानि चापरः ।
इत्थं चतुर्धा संश्लिष्टौ वर्तन्तेऽसौ रजोगुणः ॥
एकांशेन स्थितो विष्णुः करोति परिपालनम् ।
मन्वादिरूपी चान्येन कालरूपी परेश च ॥
सर्वभूतेषु चान्येन संस्थितिं कुरुते स्थितः ।
सत्त्वं गुणसुपाश्रित्य जगतः पुरुषोत्तमः ॥
आश्रित्य तमसो वृत्तिमन्तकाले तथा प्रभुः ।
रुद्रस्वरूपो भगवानेकांशेन भवत्यजः ॥
अस्मान्कादिरूपेण भागेनान्येन वर्तते ।
कालस्वरूपो भागोऽन्यः सर्वभूतानि चापरः ॥
विनाशं कुर्वन्तस्तस्य चतुर्भेदं महात्मनः ॥”
इति विष्णुपुराणे १ अंशे २१ अध्यायः ॥
ब्रह्मध्यानं यथा,—
“ब्रह्मध्यानं प्रवक्ष्यामि मायातन्त्रविमर्दकम् ।
यच्छेद्वाङ्मनसि प्राज्ञस्तद्व्यच्छेज्ज्ञानमात्मनि ॥
ज्ञानं महति संयच्छेद्व्यच्छेत् श्रेय आत्मनि ।
देहेन्द्रियमनोबुद्धिर्मायाहङ्कारवर्जितम् ॥
वर्जितं भूततन्मात्रेणैवाज्जन्माश्रनादिभिः ।
स्वप्रकाशं निराकारं सदानन्दमनादिमत् ॥
निव्यं शुद्धं ब्रह्मैव सत्यमानन्दमद्वयम् ।
तुरीयमचरं ब्रह्म अहमस्मि परं पदम् ॥
अहं ब्रह्मेत्वस्थानं समाधिरिति गीयते ।
आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ॥
बुद्धिस्तु सारथिं विद्धि मनः प्रयहमेव च ।
इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयास्तुषु गोचराः ॥
आत्मिन्द्रियमनोयुक्तो भोक्तेव्याहर्भनौषिणः ।
यस्य विज्ञानवानात्मा युक्तेन मनसा सदा ॥
न स तत्पदमाप्नोति युक्तेन मनसा तदा ।
स तत्पदमाप्नोति स हि भूयो न जायते ।
विज्ञानसारथियस्तु मनःप्रयहवाहिनः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥
अहिंसादि यमः प्रोक्तः शौचादिनियमः स्तुतः ।
आसनं पद्मकादुत्तं प्राणायामो मरुत्तयः ॥
प्रत्याहारो जयः प्रोक्तो ध्यानमीश्वरचिन्तनम् ।
मनोवृत्तिधारणं त्यागं समाधिर्ब्रह्मणः स्तुतः ॥”
साकारस्य तस्य ध्यानं यथा,—
“अमूर्त्तं चैत् स्थिरी न स्थान्ततो मूर्त्तं विचि-
न्तयेत् ।
हृत्पद्मकार्णिकामध्ये शङ्खचक्रगदाजवान् ॥

श्रीवत्सकौस्तुभयुतो वनमाली श्रिया युतः ।
निव्यः शुद्धो बुद्धियुक्तः निव्यानन्दाङ्गयः परः ॥
आत्माहं परमं ब्रह्म परमज्योतिरेव तु ।
चतुर्विंशतिमूर्त्तिः स प्राणायामशिलास्थितः ॥
हारकादिशिलासंस्थो ध्येयः पूज्योऽपि वा
हरिः ।
मनसोऽभोषितं प्राप्य देवो वैमानिको भवेत् ॥
निष्कामो मुक्तिमाप्नोति मूर्त्तीर्थायन् स्तुवन्
जपन् ॥”
इति गारुडे मूर्त्तीर्त्तध्यानं ४४ अध्यायः ॥
ब्रह्मपदप्राप्तिकारणं यथा,—
“ब्रह्मण्याधाय कर्माणि निःसङ्गः कामवर्जितः ।
प्रसन्नेनैव मनसा कुर्वन्योगो याति तत्पदम् ॥”
इति कूर्मपुराणे ३ अध्यायः ॥
सर्वं ब्रह्म यथा,—
“ब्रह्मैवेदं जगत् सर्वं ब्रह्मणोऽव्ययं विद्यते ।
ब्रह्मान्यद्वाति चेन्मिथ्या यथा मरुमराचिका ॥”
इत्यात्मबोधः ॥
ब्रह्मकन्यका, स्त्री, (ब्रह्मणः कन्यका सुता ।)
सरस्वती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ब्राह्मी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
ब्रह्मकर्मसमाधिः, पुं, ब्रह्मण्येव कर्ममात्रके समा-
धिश्चित्कार्यं यस्य । यथा, श्रीभगवद्गीता-
याम् । ४ । २४ ।
“ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्मण्यौ ब्रह्मणा हुतम् ।
ब्रह्मेव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥”
ब्रह्मकुण्डं, स्त्री, (ब्रह्मण्या निर्मितं कुण्डं सरो-
वरम् ।) ब्रह्मण्या निर्मितसरोवरविशेषः । यथा,
“पाण्डनाथस्तोत्रस्यां ब्रह्मकुण्डाङ्गयं सरः ।
ब्रह्मण्या निर्मितं पूर्वे स्नानाय स्वर्गवासिनाम् ॥
आयामेन श्रतयामं विस्तीर्णं तदहं कम् ।
सर्वपापहरं पुण्यं देवलोकात् समागतम् ॥
तत्र स्नानमन्त्रः ।
कमण्डलुसमुद्भूतं ब्रह्मकुण्डाढतस्रं ।
हर मे सर्वपापानि परमं स्वर्गं साधय ॥
इत्यनेन तु मन्त्रेण स्नाति तस्मिन् सरोजले ।
पाण्डनाथश्च संपूज्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥
ब्रह्मकुण्डजले स्नात्वा पूजयित्वा उमापतिम् ।
ब्रह्मकूटं समारुह्य मुक्तिमेवाप्नुयात्तरः ॥”
इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥
ब्रह्मकूटः, पुं, (ब्रह्मा कूटे शिखरे यस्य ।) पर्वत-
विशेषः । यथा, कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥
“ब्रह्मकुण्डजले स्नात्वा पूजयित्वा उमापतिम् ।
ब्रह्मकूटं समारुह्य मुक्तिमेवाप्नुयात्तरः ॥”
ब्रह्मकूर्चं, स्त्री, (ब्रह्मणो ब्राह्मणत्वस्य कूर्चमिव ।)
व्रतविशेषः । यथा । ब्रह्मशातातपः ।
“रजस्वले तु ये नार्यावन्मोन्व्यं सृष्टं प्रतो यदि ।
सर्वथं पञ्चगव्यन्तु ब्रह्मकूर्चमत्तः परम् ॥”
पञ्चगव्यपानं व्रतरूपं तनोपवासः । ब्रह्मकूर्च-
माह जावालः ।
“अहोरात्रोषितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः
पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातर्ब्रह्मकूर्चविधिः स्तुतः ॥”